

DECIZIA nr. 49 din 2013

privind soluționarea contestației formulate de

SC X SRL, x

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita
sub nr.x/30.04.2013

Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală, Serviciul de Inspecție Fiscală – Persoane juridice 4, prin adresa nr. x/30.04.2013, asupra contestației formulate de **SC X SRL** - CUI x, cu sediul în x.

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere nr. F-HR x/27.02.2013 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală – Persoane juridice 4, pentru suma totală de **x lei**, reprezentând:

- x lei impozit pe profit;
- x lei majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
- x lei taxa pe valoare adăugată;
- x lei majorări de întârziere aferente TVA.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în M.O. partea I nr. 513/31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 209(1) și art. 207(1) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală - republicat în M.O. partea I nr. 513/31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. SC X SRL, prin contestația depusă, înregistrată sub nr. x/04.04.2013, solicită anularea deciziei de impunere nr.x/27.02.2013, invocând următoarele motive:

Contestatarul referitor la dreptul de deducere TVA are două obiecțiuni.

Primul aspect vizează intrările înregistrate de societate de la un număr de cinci societăți, respectiv de la SC x SRL, SC x SRL, SC x SRL, SC x SRL, SC x SRL care fac obiectul dosarului penal din 21.11.2011 instrumentat de DIICOT Mureș și pentru care prejudiciul prezumat este de x lei, caz în care consideră că valoarea reală a acestui prejudiciu va fi stabilit

prin expertiza contabilă judiciară dispusă de Tribunalul Mureș în cadrul dosarului penal x/102/2012 motiv pentru care consideră că organul de control în mod nelegal a stabilit obligația de plată a TVA precum și accesoriile aferente acestora până la data de 11.02.2013.

De asemenea afirmă că societatea a gestionat în mod corect evidențele contabile precum și actele în baza cărora s-au înscris în evidența contabilă aceste tranzacții sunt conforme cu Legea 571/2003, art.155 din Codul fiscal și avea dreptul de deducere TVA iar cele constatate de organele de control sunt nelegale și neîntemeiate.

Cel de al doilea aspect cuprinde tranzacțiile efectuate de societate cu alte nouă societăți la care s-au efectuat verificări încrucișate și anume SC x SRL, SC x SRL, SC x SRL, SC x SRL, SC x SRL, SC x SRL, SC x SRL, SC x SRL, SC x SRL, ce nu dă dreptul organului de control de a considera că nu este îndreptățit la deducere TVA, în cazul în care societățile cu care avut raporturi comerciale nu au depus declarații fiscale aferente livrărilor în cauză, legea nu prevede ca și condiție pentru deductibilitate faptul că partenerii de afaceri ale societății furnizoare să fi înregistrat facturile în evidențele contabile sau să fi depus declarațiile fiscale.

Referitor la impozitul pe profit SC X SRL precizează că organele de control au invocat aceeași stare de fapt ca și la TVA și anume că societățile furnizoare nu au depus declarațiile privind impozitul pe profit astfel nu au putut controla fără acte justificate privind tranzacțiile efectuate și nu sunt garanții pentru reparații, respectiv situația celor cinci societăți ce formează obiectul dosarului penal.

Față de cele arătate mai sus contribuabilul susține că măsurile dispuse prin decizia contestată sunt neîntemeiate și nelegală, nu a încălcat prevederile art.21 alin.1 și alin.4 lit.m din Legea nr.571/2003.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală nr. x/27.02.2013, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. x/27.02.2013, organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală, Serviciul Inspecție Fiscală - Persoane juridice 4, au constatat următoarele:

Perioada verificată: 01.10.2008 - 31.10.2011

Inspecția fiscală s-a efectuat în urma solicitării MAI – Inspectoratul General al Poliției Române – Brigada de combatere a criminalității organizate Târgu Mureș, prin adresa nr. x/D/P/2011 x/x/ZAM din 20.12.2011, înregistrată la AIF Harghita sub nr. x/23.12.2011, pentru finalizarea cercetărilor în dosarul penal cu nr. de mai sus, înregistrat la Parchetul de pe lângă ÎCCJ – DIICOT- Serviciul teritorial Tg-Mureș, în care a fost pusă în mișcare acțiunea penală sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de grup infracțional organizat, evaziune fiscală și spălare de bani.

Rezultatul inspecției fiscale generale a fost solicitat și de Tribunalul Mureș pentru judecarea cauzei din dosarul penal nr.x/102/21012.

1.În urma verificării SC X SRL, conform evidența contabilă a societății a înregistrat în perioada 01.01.2009-31.10.2011 de la cinci societăți SC x SRL, SC x SRL, SC x SRL, SC x SRL, SC x SRL, intrări de mijloace fixe, piese de schimb, plăci aluminiu și prestări de servicii, pentru care nu a dedus TVA aferent în sumă de x lei , pentru care există suspiciunea că nu reflectă tranzacții reale.

Organul de inspecție fiscală în urma investigațiilor fiscale efectuate a constatat faptul ca SC X SRL nu a înregistrat ca și cheltuială întreaga baza de impozitare(x lei), a înregistrat cheltuieli efective (în sumă de x lei) reprezentând servicii cât și cheltuieli înregistrate în avans constând în intrări de mijloace in sumă de x lei și imobilizări care ulterior au fost înregistrate ca și mijloace fixe din care unele au fost amortizate parțial.

2.Referitor la tranzacțiile efectuate de societate cu alte nouă societăți la care s-au efectuat verificări încrucișate și anume SC x SRL, SC x SRL, SC x SRL, SC x SRL, SC x SRL, SC x SRL, SC x SRL, SC x SRL, SC x SRL, furnizori care prezintă neconcordanțe conform declarației (D394) livrări și achiziții organul de inspecție fiscală au constatat ca din valoarea de x lei intrări nu au fost confirmate intrări în sumă de x lei, societățile nu au declarat livrări către SC X SRL.

Urmare a controalelor încrucișate efectuate nu a fost confirmată existența tranzacțiilor înregistrate si declarate ca intrări de către SC X SRL, reprezentanții societăților verificate nu au putut fi contactați , unele societăți se află în stare de faliment dar nu au predat actele lichidatorilor, societățile furnizoare nu au puncte de lucru sau sedii secundare, nu depun deconturi si declarații organelor fiscale aparținătoare în perioadele în care SC X SRL declară achiziții de la aceștia, unele sunt radiate la data încheierii prezentului, obiectul de activitate al acestora nu concură cu serviciile respectiv achizițiile evidențiate de către societatea verificată, conform datelor furnizate de către Inspectoratele Teritoriale de muncă societățile în cauză nu figurează cu angajați cu contracte de muncă în perioada vizată. SC X SRL nu deține documente justificative pentru transportul materialelor ce fac obiectul prestărilor de servicii achiziționate, a mijloacelor fixe si pieselor achiziționate, nu a înregistrat cheltuieli pentru transportul bunurilor in cauză, nu deține devize, situații de lucrări procese verbale de recepție, procese verbale de punere în funcțiune, ori alte documente cu care să justifice faptul că au fost efectuate prestări de servicii, faptul că bunurile au circulat respectiv certificate de garanție.

Ca urmare, contribuabilul nu poate justifica necesitatea și legalitate achizițiilor în scopul realizării a venituri impozabile, nedeținând documente care să justifice ca bunurile și serviciile înregistrate ca intrări de la societățile precizate au fost efectuate și au existat în fapt astfel s-a recalculat

TVA dedusă și s-a stabilit TVA de plată suplimentar în sumă de x lei și s-au calculat dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de x lei și s-a stabilit impozit pe profit suplimentar în sumă totală de x lei și s-au calculat dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de x lei pentru care s-a emis decizie de impunere nr. x/27.02.2013, invocând prevederile art. 78, alin. (2) și art. 79, alin. (1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal și punctul 152 din HG 44/2004 privind Normele de aplicarea Legii 571/2003.

Prin adresa nr. x/28.02.2013 Activitatea de Inspecție Fiscală a comunicat Biroului juridic din cadrul DGFP Harghita rezultatul inspecției, făcând referire la dosarul penal nr.x/102/21012.

În afară de cele mai sus precizate, prin adresa nr. x/29.01.2013 Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției generale a finanțelor publice Harghita, a mai înaintat o sesizarea penală către Parchetul de pe lângă Judecătoria x în privința unor operațiuni fictive evidențiate de SC X SRL, care în conformitate cu art.9, alin(1) , lit.c. din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale constituie infracțiune de evaziune fiscală.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatară și organele de inspecție fiscală, se reține:

Cauza supusă soluționării este dacă Direcția generală a finanțelor publice, prin Biroul de soluționare a contestațiilor, se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care fapta consemnată în decizia atacată formează obiectul dosarelor penale nr. x/D/P/2011 și nr. x/102/2012 Tribunalul Mureș, iar Activitatea de Inspecție Fiscală a mai o înaintat sesizarea penală către Parchetul de pe lângă Judecătoria x sub nr.x/29.01.2013 asupra aspectelor consemnate în Decizia de impunere nr. x/27.02.2013, pentru a se stabili existența sau inexistența elementelor constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală.

În fapt, Inspecția fiscală s-a efectuat în urma solicitării MAI – Inspectoratul General al Poliției Române – Brigada de combatere a criminalității organizate Târgu Mureș, prin adresa nr.x/D/P/2011 din 20.12.2011, înregistrată la AIF Harghita sub nr. x/23.12.2011, pentru finalizarea cercetărilor în dosarul penal cu nr. de mai sus, înregistrat la Parchetul de pe lângă ÎCCJ – DIICOT- Serviciul teritorial Tg-Mureș, în care a fost pusă în mișcare acțiunea penală sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de grup infracțional organizat, evaziune fiscală și spălare de bani.

Rezultatul inspecției fiscale generale a fost solicitat și de Tribunalul Mureș pentru judecarea cauzei din dosarul penal nr.x/102/21012.

În afară de cele mai sus precizate, prin adresa nr. x/29.01.2013 Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției generale a finanțelor publice Harghita, a mai înaintat o sesizarea penală către Parchetul de pe lângă Judecătoria x în privința unor operațiuni fictive evidențiate de SC X SRL, care în conformitate cu art.9, alin(1) , lit.c. din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale constituie infracțiune de evaziune fiscală.

În drept, art.214 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările ulterioare, precizează:

“Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă

(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă;

b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți.[...]

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.

(4) Hotărârea definitivă a instanței penale prin care se soluționează acțiunea civilă este opozabilă organelor fiscale competente pentru soluționarea contestației, cu privire la sumele pentru care statul s-a constituit parte civilă.”

Având în vedere prevederile legale menționate mai sus, se reține că organul de soluționare poate suspenda soluționarea prin decizie motivată atunci când organul care a efectuat inspecția fiscală a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni și/sau soluționarea cauzei depinde în tot sau în parte de existența sau inexistența unui drept ce face obiectul unei alte judecăți.

În cazul de speță există ambele motive de suspendare de soluționare a contestației, astfel:

- fapta consemnată în decizia atacată formează obiectul **dosarelor penale nr.x/D/P/2011 și nr.x/102/21012** Tribunalul Mureș;

- Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției generale a finanțelor publice Harghita, a înaintat **sesizarea penală nr. x/29.01.2013 către Parchetul de pe lângă Judecătoria x** în privința unor operațiuni fictive evidențiate de SC X SRL.

Între stabilirea obligațiilor fiscale suplimentare, **contestate**, și stabilirea caracterului infracțional al faptelor săvârșite există o strânsă interdependență de care depinde soluționarea cauzei pe cale administrativă.

Această interdependență constă în faptul că, în cauză, se ridică problema realității operațiunilor economice desfășurate având în vedere că organele abilitate au constatat că, operațiunile înscrise în facturile fiscale înregistrate de SC X SRL nu au fost efectuate în realitate.

Se reține că, potrivit doctrinei, acțiunea penală are întâietate față de acțiunea civilă deoarece, pe de o parte, cauza materială unică a celor 2 acțiuni este săvârșirea infracțiunii **sau existența indicilor săvârșirii unei infracțiuni**, iar, pe de altă parte, **soluționarea acțiunii civile este condiționată de soluționarea acțiunii penale în privința existenței faptei.**

Totodată, precizăm că și Curtea Constituțională prin Decizia nr. x/26.10.2004, prin care a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 183 (1) lit a), devenind art. 214 (1), lit a), după renumerotare, s-a pronunțat în sensul că **“întâietatea rezolvării acțiunii penale este neîndoielnic justificată și consacrată ca atare și de prevederile art. 19 alin (2), din Codul de Procedură penală, scopul suspendării constituindu-l tocmai verificarea existenței sau nu a infracțiunii cu privire la care instanța are unele indicii.”**

Având în vedere că faptele constatate fac obiectul dosarelor penale menționate mai sus și a sesizării penale nr. x/29.01.2013, organele abilitate prin lege urmând să se pronunțe asupra existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunii, se reține că Direcția generală a finanțelor publice, prin Biroul de soluționare a contestațiilor, nu poate să se pronunțe asupra fondului cauzei până la soluționarea definitivă a laturii penale.

Astfel, organele administrative nu se pot pronunța pe fondul cauzei înainte de a se finaliza soluționarea laturii penale, având în vedere principiul de drept “penalul ține în loc civilul” precum și faptul că în speță operațiunile efectuate au implicații fiscale pentru care se ridică problema realității acestora.

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține că până la pronunțarea unei soluții pe latură penală, se va suspenda soluționarea contestației împotriva Deciziei de impunere nr.x2/27.02.2013 privind SC X SRL, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art.214 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările ulterioare, care precizează:“[...] (3) *Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea[...]*”.

În funcție de soluția pronunțată pe latura penală, cu caracter definitiv, procedura administrativă va fi reluată în condițiile legii, la solicitarea contestatarului sau al organului de inspecției fiscale care a făcut sesizarea.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 206, art. 209, art. 214 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Suspendarea soluționării contestației împotriva Deciziei de impunere nr. x/27.02.2013 pentru suma totală de **x lei**, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea cu caracter definitiv a motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute prin prezenta decizie.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul x, în termen de 6 luni de la comunicare, potrivit procedurii legale.

DIRECTOR EXECUTIV,